

РЕШЕНИЕ

№ 1911

гр. София, 21.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11514** по описа за **2012** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на РДНСК-Югозападен район чрез процесуалния й представител срещу решение от 28.06.2012 г. на Софийски районен съд (СРС), 2-ри състав по НАХД № 16086/11 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № ДК-16 /№1/ РДНСК-9/16.06.2009 г. на началника на Столична РДНСК. С НП на основание чл. 232, ал. 2 от Закон за устройство на територията /ЗУТ/, и чл. 239, ал.1, т. 2 от ЗУТ вр. чл. 222, ал. 1, т. 14 от ЗУТ на Н. Д. К. е наложена глоба в размер на 1 000 лева. В касационната жалба се твърди, че атакуваното решение на СРС е неправилно като постановено в нарушение на закона. Касаторът моли да се отмени решението на СРС и да се потвърди НП.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът намира касационната жалба за неоснователна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от активно легитимирано лице

в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол. За да постанови решението си, районният съд е установил фактическата обстановка въз основа на събраните по делото доказателства и е формирал правните си изводи. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила и на закона.

С обжалваното съдебно решение е отменено НП, с което е наложена санкция за нарушение, извършено в периода месец септември-октомври 2008г. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /в редакцията му към момента на извършване на нарушението/, във връзка с чл. 11 от ЗАНН, административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години. Съгласно чл. 81, ал. 2 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, а според чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК, т.е . 3 години.

В случая административното нарушение е извършено през 2008г. и още пред въззивната инстанция е изтекъл предвиденият в закона тригодишен давностен срок. С изтичането му се погасява правото на държавата да реализира съответната предвидена в закона отговорност, а това обстоятелство рефлектира не само върху процесуалното правоотношение /като изисква прекратяване на съответното административно-наказателно производство/, но и върху материалното правоотношение, тъй като правомощието на държавата за осъществяване на преследването е елемент именно на материалното санкционно правоотношение. В този смисъл, макар да не изключва отговорността, давността погасява възможността за реализирането и, следователно изключва възможността за реализиране и на материалното санкционно правоотношение изобщо. В санкционното право давността е материално-правен институт, но с процесуални последици. Като рефлектираща върху материалното правоотношение, давността, респективно правилата за нея, предвидени в НПК, се прилагат в административнонаказателното право. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 11 ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, IV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.06.2012 г. на Софийски районен съд (СРС), 2-ри състав по НАХД № 16086/11 г.

ПРЕКРАТЯВА административно-наказателното производство .

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.